

UZASADNIENIE

do projektu uchwały Rady Miejskiej Wrocławia w sprawie
nadania nazwy ulicy na terenie Wrocławia

Nadanie planowanej ulicy, położonej w obrębach Leśnica, Ratyń i Jerzmanowo, nazwy aleja Prezydenta Ryszarda Kaczorowskiego uzasadnia fakt, iż inwestycja dotycząca budowy obwodnicy Leśnicy była najważniejszą zlokalizowaną na zachodzie Wrocławia. Prestiż inwestycji podkreśli nazwanie wspomnianego miejsca imieniem i nazwiskiem ostatniego prezydenta na uchodźstwie Pana Ryszarda Kaczorowskiego.

Ryszard Kaczorowski

Ryszard Kaczorowski – urodzony 26 listopada 1919 r. w Białymstoku, polski polityk, mąż stanu, działacz społeczny i harcerz, komendant chorągwi Szarych Szeregów w Białymstoku w 1940, od 2009 roku honorowy harcmistrz Rzeczypospolitej, po 1945 na emigracji, członek Rady Narodowej Rzeczypospolitej Polskiej, w latach 1989–1990 Prezydent RP na Uchodźstwie.

Ryszard Kaczorowski był ostatnim prezydentem Rzeczypospolitej Polskiej na Uchodźstwie. 22 grudnia 1990 złożył urząd na ręce nowo wybranego w pierwszych, od zakończenia II wojny światowej, wolnych wyborach w kraju i zaprzysiężonego prezydenta RP Lecha Wałęsy. Na Zamku Królewskim w Warszawie uroczyście przekazał mu insygnia władzy państwowej II Rzeczypospolitej Polskiej (Order Orła Białego i Order Odrodzenia Polski).

Od najmłodszych lat należał do harcerstwa. Po zajęciu miasta przez Armię Czerwoną tworzył Szare Szeregi, gdzie pełnił funkcję komendanta okręgu białostockiego. Był łącznikiem między Szarymi Szeregami a Komendantem Związku Walki Zbrojnej. 17 lipca 1940 aresztowany przez NKWD i więziony w Białymstoku oraz w Mińsku, gdzie po dwudniowym procesie 1 lutego 1941 skazany na karę śmierci przez Najwyższy Sąd Białoruskiej Republiki Radzieckiej. Po stu dniach pobytu w celi śmierci 10 maja sąd ZSRR zamienił wyrok na dziesięć lat łagrów. Wywieziony na Kołymę, odzyskał wolność po podpisaniu układu Sikorski-Majski. W marcu 1942 wstąpił do Armii Polskiej w ZSRR formowanej przez generała Andersa. Przeszedł szlak bojowy 2 Korpusu, walcząc m.in. pod Monte Cassino.

Po wojnie pozostał na emigracji w Wielkiej Brytanii, gdzie ukończył Szkołę Handlu Zagranicznego.

Wielokrotnie odznaczany różnego rodzaju tytułami, medalami, krzyżami, m.in. w 1984 r. prezydent Raczyński odznaczył go Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski. W 2004 r. został mianowany przez królową Elżbietę II honorowym kawalerem I klasy (Rycerzem Krzyża Wielkiego) brytyjskiego Orderu św. Michała i św. Jerzego. Przez Jana Pawła II odznaczony Krzyżem Wielkim Orderu Piusa IX. Odznaczony także Krzyżem Pamiątkowym Monte Cassino, Krzyżem Więźnia Politycznego, Krzyżem Franciszkańskim oraz Krzyżem Armii Krajowej i Medalem Polonia Mater Nostra Est. Uhonorowany Medalem Konfederacji Jasnogórskiej. W listopadzie 2007 otrzymał Perłę Honorową Polskiej Gospodarki (w kategorii krzewienie polskich tradycji i wartości patriotycznych), przyznaną przez redakcję *Polish Market*. Odznaczono go również Medalem Wdzięczności Muzeum Lotnictwa Polskiego „Summa Cum Laude”. W lutym 2010 z rąk ministra Radosława Sikorskiego otrzymał Odznakę Honorową „Bene Merito”.

Doktor honoris causa Uniwersytetu Wrocławskiego (od 1991 r.).

Zginął 10 kwietnia 2010 r. w katastrofie polskiego samolotu Tu-154 w Smoleńsku.